

Ο άνθρωπος που γελά



του **Σαράντου Ι. Καργάκου** (Ιστορικού - συγγραφέα)

Ο πρωθυπουργός και το επιτελείο του μπορούν να δώσουν μαθήματα δολοπλοκίας ακόμη και στον Μακιαβέλλι

Μήν πάει ό νοῦς σου, διαβασμένη αναγνώστη, στό περίφημο μυθιστόρημα τοῦ Βίκτωρος Ούγκώ. Ὁ τίτλος ἀφορᾷ σ' ἓνα πρόσωπο πού τό βλέπουμε καί τό ὑφιστάμεθα καθημερινῶς. Ἐννοῶ τόν πρωθυπουργό μας πού ἐμφανίζεται πάντα μέ ἓνα κατεψυγμένο χαμόγελο πού δέν γεννᾷ σέ κανέναν εὐφρόσυνη διάθεση· ἀπεναντίας γεννᾷ ἓνα αἶσθημα παγωνιάς σάν αὐτό πού αἰσθανόμασταν ὅταν σέ χρόνια ἀλλοτινά κάναμε -φανταράκια τότε- τή νυχτερινή διαβίωση στό χιόνι.

Τί ἄλλωστε μπορεῖ νά σοῦ γεννήσει ἓνα ἀπογοητευμένο ἢ ἀπογοητευτικό στόμα; Ὡστόσο ὁ πρωθυπουργός παραμένει πεισμόνως τό μοναδικό ἄτομο στήν Ἑλλάδα πού σέ κάθε δημόσια ἐμφάνισή του ἐπιμένει νά γελά, ἔστω κι ἂν τό γέλιο του παραπέμπει στόν Σαρδόνιον γέλωτα τῶν ἀρχαίων. Μόνο πού μέ τόν Σαρδόνιον γέλωτα ὑπέφερε ὁ γελῶν, ἐνῶ μέ τόν γέλωτα τοῦ πρωθυπουργοῦ ὑποφέρουμε ἐμεῖς, τουλάχιστον ὅσοι ξέρουμε ὅτι κάθε καινούργιο γέλιο εἶναι προοίμιο γιά νέο ξεγέλασμα.



Άρθρο του Σαράντου Ι. Καργάκου

Ο κ. πρωθυπουργός έχει μία χιουμοριστική αντίληψη του τραγικού και γι' αυτό μᾶς προσφέρει πλατύγυρο γέλωτα σέ καταστάσεις πού μόνο ὁδύνη προκαλοῦν στό σύνολο σχεδόν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Δέν εἶναι τυχαῖο πού στά ἀναρίθμητα θέατρα τῆς Ἀθήνας δέν παίζεται καμμία κωμωδία. Κανείς δέν ἔχει διάθεση νά γελάσει. Ἡ ἐφαρμοζόμενη πολιτική σήμανε τόν θάνατο τῆς κωμωδίας. Ποιός ἔχει διάθεση νά γελάσει, ὅταν ὅλα τά πράγματα τόν ἀναγκάζουν νά κλάψει;

Ὑποτίμησαν οἱ ἀντίπαλοί του τόν κ. πρωθυπουργό. Τόν ὑποτίμησαν καί κάποιοι σύντροφοι καί κάποιες συντρόφισσες πού συμπορεύθηκαν μαζί του τόν πρῶτο καιρό. Τά πράγματα ἔδειξαν ὅτι ὁ πρωθυπουργός καί τό ἐπιτελεῖο του μποροῦν νά δώσουν μαθήματα δολοπλοκίας ἀκόμη καί στόν Μακιαβέλλι! Ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ καί τοῦ ἐκπροσώπου του βρίσκεται σέ ὑπεροχή, ἔστω κι ἂν πρόκειται γιά ἀπόδοση ἀπομνημονευμένων γραμμῶν, γιά λόγια ἐξόχως ἐρεθιστικά φερμένα ἀπό ἓνα ἀπώτερο παρελθόν.

Τά λόγια αὐτά ἀπλώνουν πάνω μας μιά νύκτα φόβου, ἀβεβαιότητας καί πιθανῶς μιᾶς καταστροφῆς, ἂν τυχόν τούτη ἡ κυβέρνησις ἀνατραπεῖ. Ὁ κυβερνητικός λόγος χρησιμοποιεῖ καί τίς πιθανές ἐνοχές μας γιά τήν ἐξασφάλισις πολιτικῶν «πόρων» γιά τήν κυβέρνησις. Ἀφοῦ ἐμεῖς δέν ἔχουμε πράξει τό σωστό, πῶς ἀπαιτοῦμε ἀπό τήν κυβέρνησις νά πράξει κάτι ὀρθότερο;

Δυστυχῶς καί ὁ ἀντιπολιτευτικός λόγος δέν βρίσκεται στό ἐπίπεδο πού ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις. Ἔχει κλειστεῖ μέσα στό πλαίσιο τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων γιά τή γένεσις τῶν ὁποίων ἔχουν τεράστια εὐθύνη τόσο ἡ ἀξιωματική ὥς καί ἡ ὑπαξιωματική ἀντιπολίτευσις. Τά ἐθνικά θέματα ἡ ἀντιπολίτευσις -κυρίως ἡ ἀξιωματική- τά θυμήθηκε ὅταν ἡ ἐξωτερική ἀπειλή ἀπό τήν ἐξώθυρα ἔφθασε μέχρι τόν διάδρομο τοῦ σπιτιοῦ μας.

Ἔπρεπε νά ἐκδηλωθεῖ ἡ αὐθόρμητη λαϊκή ἀντίδρασις μέ τά δύο συλλαλητήρια στή Θεσσαλονίκη καί στήν Ἀθήνα γιά νά τολμήσουν τά ἀντιπολιτευτικά κόμματα νά ψελλίσουν κάποιες λέξεις πού ἠχοῦν στά αὐτιά μου σάν παλμοί ἐντόμων. Ἄλλ' οὔτε καί πρότασις πολιτισμοῦ ὑπάρχει στά ἐξαγγελλόμενα ἀπό τήν ἀντιπολίτευσις. Ὡσάν ὁ πολιτισμός νά εἶναι ἀμελητέα ποσότητα.

Καί ὅμως ὁ πολιτισμός εἶναι τό βαρύ πυροβολικό τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλά τόν πολιτισμό κατά τά τελευταῖα χρόνια ὑποκατέστησαν στή χώρα μας ὁ ἀλητισμός καί ὁ ἐκφυλισμός. Ὅσο περνάει ὁ καιρός ἡ πατρίδα μας ἀπό πολιτιστική ἀποψή γίνεται ἄφυλλο δένδρο. Ἄν κάτι θάλλει τοῦτο τόν καιρό στόν τόπο μας εἶναι ἡ βία καί ἡ προσβολή παντός ἱεροῦ καί ὁσίου.

Καί ἐνῶ οἱ περισσότεροι κλείνουμε τά μάτια ἀπό ὁδύνη γιά νά μή βλέπουμε τίς διαρκῶς αὐξανόμενες πράξεις ἀσχημοσύνης, μόνον ὁ πρωθυπουργός μας ἔχει τήν ἄνεσις νά γελά, ἀφοῦ μπορεῖ μέ τόση ἄνεσις νά μᾶς κυβερνᾷ. Ἔχει γίνει, ἄλλωστε, τό χαϊδεμένο παιδί ὅλων τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος καί τῶν κατ' ἐπίφασιν φίλων.

Ὁ πρωθυπουργός μας γελά κι ἂν ἀκόμα γύρω μας δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά γεννᾷ εὐφροσύνη. Γελά, γιατί ἀπλῶς κατορθώνει νά μᾶς περιγελά καί νά περνᾷ σάν παιδί-θαῦμα, σάν «ὑψηλονόητον

παιδίον», ὅπως εἶχε πεῖ γιά τόν νεαρό Οὐγκώ ὁ πολὺς Σατωβριάνδος. Ὅταν τό πνευματικό ἐπίπεδο ἑνός λαοῦ γίνεται χαμηλονόητον, τότε καί οἱ ἀόριστες ὑποσχέσεις βοηθοῦν· μπορεῖ νά προτείνουν πιθανότητες.

Καί μιά πιθανότητα εἶναι ἡ ἐξῆς: Μέ ψῆφο τοῦ λαοῦ ὁ κ. Τσίπρας νά ξαναβγεῖ!

Πηγή: [εφημ. Δημοκρατία](#)